

גאווואלדיגע רעיונות

פרשת וירא תשפ"ג, עלון מס' 459

צו קויפן איינער פון דער מחבר'ס ספרים, און באשטעלן אז עס זאל אנקומען ביי דיין טיר, ביטע שיק אן אימייל צו:

valt3285@gmail.com

אדער קענט איר קוקן ביי:

<https://amzn.to/3eyh5xP>

(וואו איר קענט אויך זעהן די באריכטן)

מיר פארשפרייטן הערליכע דברי תורה איבער דעם גלאָב

קאנאדע • טשילע • טשיינא • טשעכיי • ענגלאנד • פראנקרייך • דייטשלאנד • גיבראלטאר • האלאנד • בראזיל • ארגענטינע • עסטרייך • אויסטראליע • בעלגיע • אונגארן • אינדיא • ארץ ישראל • איטאליע • מעקסיקא • פאנאמא • פוילן • רוסלאנד • דרום אפריקע • שווייץ • אוקריינא • פאראייניגטע אראבער עמיראטעס • ארצות הברית • ווענעזועלא

צו פארבינדן די טויזנטער לייענער און באקומען די גליונות בחינם, אדער צו שיקן הערות אדער תשובות, ביטע פארבינדט אייך מיט הרב יהושע אלט YALT3285@GMAIL.COM

דער גליון ווערט געליינט אין זעקס קאנטינענטן און אין איבער פערציג לענדער ארום דער וועלט. לעילוי נשמת הרב שלום דובער בן הרב יצחק ז"ל והרב צבי בן הרב שמואל זאנוויל ז"ל

This newsletter can also be viewed at <https://bit.ly/3z9qF5E>.

דעם נוזלעטער קען מען אויך זען אויף אידיש ביי <https://bit.ly/38RvdTI>

Pour voir ou télécharger la version Française: <https://parshasheets.com/?s=Fascinating+Insights>.

אפשר לקרוא את עלון זה בעברית באתר: הורדות-עלונים/רעיונות-מדהימים-הורדות-עלונים/ <https://www.dirshu.co.il/category/>
דער מחבר ערלויבט און שטיצט סיי ווער עס וויל פארשפרייטן דעם גליון צו דעם ציבור.

קבר רחל

קבר רחל איז א באזונדערע ארט פון דאווענען ווי דער פסוק זאגט אונז אז "רחל מבכה על בניה" - רחל וויינט אויף אירע קינדער (ירמיה ג, יד). ווען א מענטש וויינט, לויפן טרערן (דמעה). "דמעה" - א טרער - האט א גמטריא פון 119. "דמעה" - א טרער - צוויי מאל (ווייל זי האט געוויינט פיל טרערן און די מינימום פון רבים איז צוויי) ברענגט די נומער 238. וואס באדייט 238? נישט אנדערש ווי די גמטריא פון "רחל".

פארוואס איז רחל אמנו באגראבן געווארן אין בית לחם, און נישט ווי די אנדערע אבות ליגן, אין חברון? ווייל דער אויבערשטער האָט באַפֿוילן יעקב איר צו באַגראָבן אין דער זייט פון די וועג, אזוי אז זי זאל קענען העלפן די אידן ווען נבזרדן האָט געפֿירט די אידן אין געפֿענגעניש נאָך די חורבן פון דער ערשטער בית המקדש. דעמאלץ ווען די אידן זענען פארבייגעפארן אויפ'ן וועג קיין בית-לחם, געפֿייניגט און אויסגעמאטערט, איז רחל'ס נשמה ארויף אויף איר קבר, און געוויינט, בעטנדיג אויף דער אויבערשטער'ס רחמנות. דער רבונן של עולם האָט געהערט איר טענה (בראשית ה, ז, רש"י).

אין 2010, ערב ראש חודש ניסן, איז א פרוי מיט'ן נאָמען בתיה געפארן צו קבר רחל מיט עטליכע פריינט. זי איז געקומען בעטן פֿאַר קינדער, ווייל זי האט געהאלטן דריי און אַ האַלב יאָר נאך איר חתונה און זי איז נאך נישט געבענטשט געווארן מיט קינדער. פונקט מיט אַ יאָר שפעטער, ערב ראש חודש ניסן, איז איר ערשער קינד געבוירן געוואָרן אין א גוטע שעה.

אויף קבר רחל איז אנגעקומען אַן אומגעהיירעטע נישט פרומע מיידל מיט'ן נאָמען מרים. זי האט אויסגעגאסן איר הארץ אין טרערן, און געזאגט: "מאמע רחל: דו האסט געדארפט חתונה האבן מיט יעקב אבינו, אבער דו האסט נישט געוואלט אז דיין עלטערע שוועסטער לאה זאל זיך שעמען, האסטו איר איבערגעגעבן די סימנים. איך וויל אויך טאקע חתונה האבן, אבער איך בין גרייט דאס אפצוגעבן! אנשטאט דעם וויל איך בעטן פאר מיין בעלת תשובה שוועסטער תמר, וואס האט חתונה געהאט פאר אכט יאר צוריק און האט נאך נישט קינדער זאל געהאלפן ווערן." באלד דערנאָך, האט מרים געטראפן איר באשערטע זווג, און פאר די יאר איז אריבער איז תמר געבענטשט געווארן מיט א קינד!

דער פסוק זאגט: "רחל מבכה על בניה", אז רחל וויינט אויף אירע קינדער. עס זאָגט נישט רחל וויינט, "רחל בוכה", נאר רחל מאכט וויינען "רחל מבכה". עס איז אן ארט וואו מען גייט אויסגיטן דער הארץ!

א בחור מיט'ן נאמען יהודה איז אויפגעוואקסן אין א ערליכע אידישער היים, אבער איז ל"ע אראפ פון וועג. ער האָט געטראפן אַרבעט און איז אַוועק פון זיין שטוב. עווענטואל איז ער געווארן אזוי דערשלאגן, אז ער האט באשלאסן אאוועקצונעמען דאס לעבן ה"י. זיין פלאן איז געווען צו שפרינגען פון אַ הויכע אָרט, אַ וואלקן קראצער אין תל אביב. ווען ער איז ארויפגעגאנגען דעם עליוועיטער, וואס וועט אים ברענגען צום אויבערשטן שטאק, האט ער דערזעהן צעטליך וואס הענגען אין די עליוועיטער, "היינט איז יא' חשון, דער יארצייט פון רחל אמנו. באסעס פון אלע טיילן ארץ ישראל וועלן ברענגען צו קבר רחל, קום רעד מיט אונזער מוטער, רחל!" יהודה האָט געענדערט זיין פלאן און באַשלאָסן צו פארן קיין קבר רחל. ער איז אנגעקומען צום קבר דאווענען, און אינערווייניג האט ער גע'חלש'ט. נאכדעם וואס ער איז צוריקגעקומען צו זיך, האט ער מסביר געווען וואס איז פונקטליך געשעהן. בשעת ער האָט זיך אַרומגעכאַפט דעם קבר, טראכטענדיג אַז ער האָט נישט קיינעם אויף דער וועלט וואָס זאָרגט זיך וועגן אים, האָט ער פלוצלינג דערהערט אַ קול וואָס בעט: "מאמע רחל, האב רחמנות אויף מיין זון, יהודה מנחם בן חוה!" ער האָט פאַרשטאַנען אַז דאָס איז זיין מאמע'ס קול און ער האָט געפילט איר זאָרג. די טרערן פון ליבע און בענקשאפט האבן צוריקגעפירט יהודה אויף דער ריכטיגן וועג.

א העכערע אויפרוף

דער שבת פאר א חתונה איז צוגעשטימט פאר שמחה און עס ווערט געפייערט אין די אשכנזישע קהילות אלס דער "אויפרוף" (באווארפן) שבת וואס באצייכנט דעם חתן וואס ווערט גערופן צו די תורה פאר אן עליה.

עס שטייט געשריבן ברמיזיה צו א מלך (צו וועמען מען פארגלייכט א חתן - חתן דומה למלך [פרקי דר' אליעזר, פרק טז]) אז דער ספר תורה זאל זיין מיט אים און ער וועט ליינען אין אים אַלע טעג פון זיין לעבן (עין דברים 17:19). מען קען דאס אויך פארשטיין ווי פאלגענד: אז דער קעניג לערנט זיך פון די תורה הדרכה, און אז יעדער מעשה אין זיין לעבן איז לויט דעם וואס שטייט אין דער תורה. אויך איז א חובה צו מאכן זיכער אז אלעס וואס ער טוט איז דורכגעדרונגען אין די עיקרי התורה. דעריבער, ווען מען רופט דער חתן צום תורה פאַר אן עליה ביי זיין אויפרוף - באווארפן, וויל מען אים דערמאנען צו בויען זיין הויז אויף די יסודות פון די הייליגע תורה.

טויט און תחיית המתים

נאכדעם וואס אדם הראשון האט געזינדיגט, אלס רעזולטאט פון דער פארגרעסערונג פון די ערדישע חסרונות, פעהלט די נשמה די פעאיקייט צו רייניגן דעם מענטש'ס גוף אין גאנצן און דערגרייכן די געוואלטענע שלימות. ווי אַ רעזולטאַט, די נשמה מוז זיך אפשיידן פון דעם גוף דורך דעם פראָצעס פון טויט – ווי דער גוף ווערט באערדיגט. נאָכדעם וועט מען ווידער אויפבויען דעם גוף און ערשט דעמאָלטס וועט די נשמה קענען אַריינגיין אין גוף און אים גאָר רייניגן. דער פראצעדור, פון אויפבויען דעם קערפער אין א נייער צורה, און די נשמה וואס וועט זיך אומקערן אין איר, ווערט אנגערופן תחיית המתים.

איידער די זינד פון אדם הראשון, האט די נשמה געהאט די פעייקייט צו רייניגן דעם גוף און דער מענטש וואָלט דעמאָלטס גלייך אריינגעגאנגען אין עולם הבא. אבער נאך חטא עץ הדעת, אלס רעזולטאט פון אן אלץ מער פיזישער וועלט, קען די נשמה מער נישט ערפילן איר אידעאלע תכלית, אן סיי גוף און סיי נשמה גייען אדורך מיתה (טויט), דורך וועלכן זיי באקומען זייערע געהעריגע תיקונים. מיט תחיית המתים, נאכדעם וואס די נשמה וועט זיך אומקערן צום גוף און אים רייניגן, וועט דער מענטש זיך אומקערן צו דעם מצב פון פאַר דעם חטא, און אַלע גשמיות'דיגע ענינים וועלן דאַן ווערן אָנגעפילט מיט קדושה און טהרה.

ר' אלט זכה ללמוד תחת הרה"ג מרדכי פרידלענדער זצ"ל והוסמך לרבנות על ידי הרה"ג זלמן נחמיה גולדברג זצ"ל. ר' אלט הוציא ארבע ספרים במגוון נושאים בעניני יהדות ומחשבת ישראל. כתביו מופיעים באנגלית, אידיש, עברית, גרמנית וצרפתית.